

Kohtulahendite kogumik

Kohtuasi T-601/16

Georges Paraskevaidis
versus
Euroopa Kutseõppe Arenduskeskus (Cedefop)

Avalik teenistus – Ametnikud – Cedefop – Edutamine – 2015. aasta edutamine – Otsus mitte edutada hagejat palgaastmele AD 12 – Personalieeskirjade artiklid 44 ja 45 – Teenete võrdlemine – Põhjendamiskohustus – Kaebuse vaikimisi rahuldamata jätmine – Vastutus

Kokkuvõte – Üldkohtu (üheksas koda) 26. oktoobri 2017. aasta otsus

1. *Ametnikud – Edutamine – Edutamata jäetud kandidaadi kaebus – Kaebuse vaikimisi tehtud otsusega rahuldamata jätmine – Põhjendamiskohustus – Ulatus – Ebapiisavad põhjendused – Kohtumenetluse käigus reeglitega kooskõlla viimine – Tingimused*

(ELTL artikkel 296; ametnike personalieeskirjad, artikli 25 teine lõik, artikkel 45 ja artikli 90 lõige 2)

2. *Ametnikud – Huve kahjustav otsus – Põhjendamiskohustus – Põhjenduste täielik puudumine – Parandamine pärast hagi esitamist – Lubamatus*

(Ametnike personalieeskirjad, artikli 25 teine lõik)

3. *Ametnikud – Edutamine – Edutamata jäetud kandidaadi kaebus – Vastamata jätmine kaebusele, mis on esitatud edutamata jätmise otsuse peale, mida ei ole põhjendatud – Põhjendamiskohustuse rikkumine*

(ELTL artikkel 296; ametnike personalieeskirjad, artikli 25 teine lõik, artikkel 45 ja artikli 90 lõige 2)

4. *Ametnikud – Institutsioonide lepinguväline vastutus – Tingimused – Õigusvastatus – Kahju – Põhjuslik seos – Tõendamiskoormis*

(ELTL artikkel 340)

5. *Ametnike hagid – Kahju hüvitamise nõue – Vaidlustatud akti põhjenduse puudumine – Sellise vaidlustatud akti tühistamine, mis ei taga mittevaralise kahju adekvaatset hüvitamist – Ebaõigluse, arusaamatuse ja pingeseisundi tunded – Rahalise hüvitise määramine*

(ELTL artikkel 266 ja artikli 340 lõige 2)

1. Vt otsuse tekst.

(vt punktid 36–39 ja 43–45)

2. Vt otsuse tekst.

(vt punktid 40–42)

3. Arvestades põhjendamiskohustuse tähtsust seoses kaitseõigustega, võib ainult erandjuhtudel olla selle otsuse osaliseks põhjenduseks kontekst, milles tehti edutamata jätmise otsus, mis jäeti kaebuse põhjal vaikimisi muutmata. Seega ei saa olla olemas osalist põhjendust, kui ametisse nimetav isik ei ole kuidagi viidanud asjaomase isiku konkreetsele olukorrale ja edutamiseks kõlblike ametnike teenete võrdlemisele, arvestades personalieeskirjade artikli 45 kriteeriume. Seda, et asjaomasel isikul võis olla pelk teadmine kriteeriumidest, mida võetakse edutamiseks arvesse, ei saa segamini ajada teadmiseга viisist, kuidas neid kriteeriume tema olukorrale kohaldatakse.

Kui tunnistada, et teenistujale antud pelk negatiivne hinnang on piisav, et tegemist oleks osalise põhjendusega, siis tekiks oht, et kahjustatakse personalieeskirjade artikli 90 lõikes 2 ette nähtud kohtueelse menetlusega silmas peetud eesmärki, milleks on kaebuse esitamise hetkel tekkivate vaidluste lahendamine kompromissiga.

Nimelt võimaldaks selline lähenemine ametisse nimetaval isikul tugineda kõikidele negatiivse hinnangu osistele, mis edutamata jäetud kandidaati puudutavad ning millest seda kandidaati on informeeritud selleks, et vabaneda personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 teisest lõigust tulenevast kohustusest teavitada teda kaebuse rahuldamata jätmise põhjendatud otsusest, kusjuures selle kohustuse konkreetne väljendus on esiteks nõue põhjendada personalieeskirjade artikli 25 teises lõigus ette nähtud kõiki huve kahjustavaid otsuseid ning teiseks Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 41 tagatud õigus heale haldusele.

Sellisele kaebusele vastamata jätmine, mis pealegi esitati edutamata jätmise otsuse peale, mida ise ei olnud põhjendatud, võib aga tekitada või tugevdada asjaomases isikus arusaamatuse või isegi pingeseisundi tunnet, ning loob soodsad tingimused hagi esitamiseks liidu kohtusse, mida oleks eelduslikult saanud vältida, kui ametisse nimetav isik oleks tegutsenud nõutud hoolsusega.

(vt punktid 46, 50 ja 63–65)

4. Vt otsuse tekst.

(vt punktid 78 ja 79)

5. Vt otsuse tekst.

(vt punktid 83–85)